

Punni Mihkel

(1848 – 1913)

Muhulaste andmikus leidub ligemale paarkümmend Mihkel Rehepappi. Vanimaks neist – tervelt 91 aastat elas Rootsi Lauri poeg Mihkel (1771 – 1862), kes omale 19.s algupoole Punni vabadikukohta ehitas ja teda tuleks Punni esimeseks Mihkliks lugeda. Ka tema esimene poeg (s. 1799) ristiti Mihkliks, kuid suri 5-kuuselt ja siin tuleb põhiliselt jutt Punni kolmandast Mihklist. Tema isa Jaen (1805 – 1856) oli esimese Mihkli kolmas ja noorim poeg, kes Punni vabadikukohta pidama jäi; vanem vend Juri teenis Tamse mõisas, kust kogu suguvõsale priinimeks Rehepapp sai ja rajas omale hiljem Tupenurmes Leitallika vabadikukohta.

Jaani jõudis Jaagu Ristega (Pink) viis poega ja viis tüdruku, kuigi ta ise juba 51-aastaselt (isast 6 aastat varem) mustadesse rõugetesse ehk siberi katku suri. Tütardest jõudis abieluni vaid keskmine tütar Riste – ta sai Viiraküla Kuusiku (Tähvena) Juri Noore naiseks ja seega pärastiste Koguva Jaagu Noorte esiemaks. Viiest pojast neli vanemat jõudsid aga kõik abieluni ja 4-aastasena suri vaid noorim poeg Jaen *jun.* (1851 – 1855).

Jaani esimene poeg Aad (1833 – 1899) jäi tavapäraselt Punni vabadikukohta pidama; järgmised vennad pidid aga pere loomiseks omale uued elupaigad leidma. Käärakas Jaak (Jakob; 1840 – 1909) asus Võrka'a rannasauna ja Madis (1846 – 1923) ehitas omale küla karjamaa ning vasikate kopli nurka Kopli vabadikukohta. Neist on pisut rohkem juttu siinsamas veebikausta Kallast allkausta loos *Kallaste.doc*.

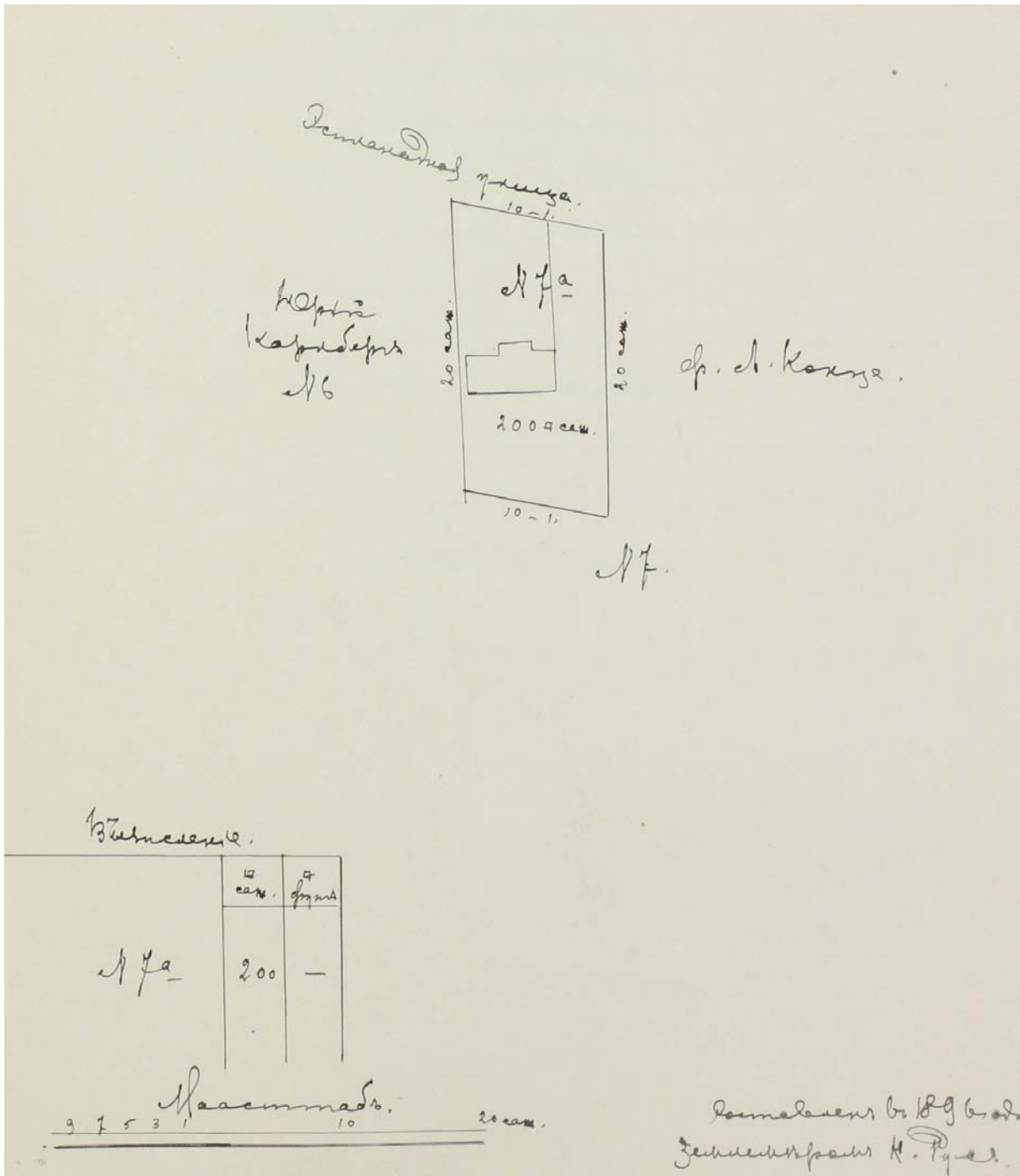
Punni kolmas Mihkel oli isa surma ajal 8-aastane ja sai veel kuus aastat vanaisalt Mihkilt õpetust ning elutarkust omandada. Eks tal tuli noorelt hakata taludes sulasepõlve pidama ja mõnes mõttes oli 25-aastaselt (1873.a) kroonusse võtt omamoodi pääseteeks ja väljakutseks n.ö. sulase-seisusest vabanemisel.

Mihkel teenis kroonu välja mereväes ja kandis elu lõpuni *bombardir*'i auastet. Muhus ei olnud aga peale teenistuse lõppu teda midagi ootamas ja ta on otsustanud Pärnu jääda, kus ta perepärimuse kohaselt sadama lootsina teenis. Kahjuks ei ole seni õnnestunud leida dokumentaalseid üksikasju Mihkli teenistuskäigust. 31-aastaselt on ta 04.11.1879 laulatatud Mihkli kihelkonna Nedrema külas (selleaegne Ahaste mõis) sündinud vabadiku-tüdruku Eva Tenmanniga (laulus toimus Pärnu Elisabeti kirikus) ja 24. veebruaril, 1881.a sündis nende esimene poeg Aleksander, kes paraku juba paari-nädalasena suri. Alla aastastena surid ka järgmisel aastal sündinud tütar Maria Elisabeth ja teine poeg, 1884.a sündinud August. Täisikka jõudsid Mihkli ja Eva lastest vaid kaks nooremat tüdruku Ella (1886 – 1946) ja Marie Emmi Eveline (1895 – 1941).

Kuni noorima tütre sünnini ei ole pere elamistingimustest Pärnus täit selgust (elukohaks on perel Lootsi t. 7 märgitud), kuid 1896. aasta maikuuks on Mihkel jõudnud nii kaugele, et ostis linna pärikkult aukodanikult Friedrich Anton Adolphi p. Konze'lt 950 hõberubla eest 200 ruutsüllase maatüki koos sellel asunud puumajaga ja sai selle sügiseks numbri 1266 all oma nimele kinnistatud. Selle kohta on säilinud Ajaloo-arhiivis säilik **EAA.4614.2.1292**, mis 18 lehel sisaldab nii 1896.a notariaalsete toimingute üksikasju (vene keeles) kui ka mõningaid jälgi juba 20. sajandil Mihkli järelt toimunud pärimiste kohta. Peale selle on nüüdseks Tartu antud Pärnu notariaalkontori säilikut Mihkli tütarde Ella (EAA.P-440.4.57) ja Maria-Emma-Emilie (nii kirjutati tema nime 1976.a toimikus EAA.P-440.2.5571) pärimisasjus. Suuresti nende kolme arhivaali refereerimisele ongi Punni Mihkli edasine lugu üles ehitatud.

Püüdmata siin omaaegset venekeelset kroonu-kantseliiti detailides edasi anda, märgime, et Mihkel esitas 28. septembril, 1896.a avalduse, millega palus kinnistada oma nimele eespool juba nimetatud F. A. Konze'lt (originaalis *КОНЦЕ* – NB! Pärnu kirikuraamatuist ei ole seda pärikkult linna aukodanikku õnnestunud täpsemalt välja selgitada) obrokimaast ostetud maatüki koos sellel oleva puumajaga ja täiendavalt linnakassa kinnituse 30. maist,

1896.a 8 rubla ja 25 kopika suuruse lõivu tasumisest, pristavi esildise jmt. Üheks lisatud dokumentiks oli veel maamõõtja koostatud uue maatüki (Esplanaadi nr. 7a) plaan, millest väljalõike illustatsiooniks siiagi lisame:

Uus krunt jäi Esplanaadi tänava äärde Juri Karlbergi (krunt nr.6) ja Friedrich Konze (nr.7) kruntide vahele.

Mihkli avalduse põhjal koostati nn. „kuptšaja krepost“, mille 6-st paragrahvist koosneva sisu püüame eestikeelses tõlkes esitada käesoleva lisana.

Igal juhul jõustus 5. oktoobril, 1896.a Pärnu linna kinnistusosakonna otsus nr.360, millega Muhu Suurevalla talumehele Mihkel Jaani p. Rehepapile kinnistati tähtajatult Konze kinnistust nr. 903 eraldatud 200 ruutsüllane obrokimaa tükk koos sellel asuva ühekorruselise

puumajaga. Kinnistu sai kinnistunumbri 1266 ja eeslinna III kvartalis Esplanaadi tänava järgi aadressi- numbri 7a. Tuleks rõhutada, et sellega ei muutunud Mihkel veel sugugi „täisväärtuslikuks“ linna-kodanikuks vaid seisuslikult jäi ta ikkagi Muhu Suurevalla talumeheks – niisugune oli tsaaririigi seisuste ja nn. paiksustsensuse süsteem.

Kas ja kuivõrd Mihkli elumured oma kodu soetamisega kõik lahenduse leidsid, seda me siinkohal arvata ei oska. Naine Eva oli sajandivahetusel alles 44-aastane, kuid lapsi neil kahele tütrele lisaks enam juurde ei sündinud ja esimese ilmasõja künnisel 1913.a talvel on Mihkel ennast 11. jaanuaril (v.k.j.) üles poonud (maeti Pärnus 14. jaanuaril)! Kui esimeste laste sündides on vanem vend Kopli Madis Muhust ikka Mihklil Pärnus külas käinud ja vähemalt ühel korral ka vaderiks olnud, siis hiljuti oli Madis ise oma kaks alles 30-ndates aastates poega matnud (vanemast pojast Jaanist jäid viis last maha) ja perepärimus ei tea, kas Madis seekord Pärnus venna matusel käis? Suure tõenäosusega ta Mihkli probleemidest teadis, kuid võimalik, et ta selle teadmise 10 aastat hiljem ka endaga hauda kaasa viis, sest pojapojad (Madis *jun.* 1907 – 1916 ja Anton 1911 – 1993) olid alles lapseohtu ning ei ole kuulnud, et vana Madis oma tütreid Inglit ja Kadrit oleks neisse asjadesse pühendanud.

Nii jäid ilmasõda ja sellele järgnenud pöördelised sündmused Mihklil nägemata. Jätkates aga alustatud arhivaaliga tutvumist, leiame 11. kaadrist, et Riia ringkonnakohus on 4. jaanuaril, 1914.a Mihkli naise Eva ja kaks tütart Mihkli pärijateks tunnistanud ning pärimisasja algatamisele on vanem tütar Ella kirjaoskamatu ema ja veel alaealise õe Marie Emmi Eveline eest kinnistus-ametniku koostatud avaldusele alla kirjutanud.

Kaadrid 12 ja 13, mis 5-punktilist kohtuotsust ennast kujutavad, ei paku (nagu formaal-juriidilised dokumendid tavaliselt) midagi sisulist peale väite, et Mihkli pärand peale algse 950-rublase kinnistu nüüdseks veel 5558 rubla ja 25 kopikat kapitali sisaldab. Siinkohal jääb aga välja selgitamata, kas pärijad pidid lõpptulemusena 380 rubla mingiteks lõivudeks maksma või milliseks oli kapitali lõppväärtus pärimise ajaks saanud, sest otsuses opereeriti lõpuks 6888,25-rublase summaga 6508,25 asemel (viimane oleks kinnistu algmaksumuse ja mainitud kapitali summa). Toimikus leiduvad veel Evale antud kaks linnakassa kviitungit (3- ja 3,25- rublaste summadega) kviitung Ellale 55 kopika tasumisest linnakassale ning õiend sel ajal veel alaealiseks loetud nooremale õele Emmile (dokumendile on märgitud just keskmine tema kolmest nimest!). Sellega oli Mihkli pärand kolmeks võrdseks osaks jagatud ja kinnistu puhul hakati siitpeale selle mõttelistest kolmandikest rääkima.

Mõneti kummastavalt on viimaseks leheks seni kõnealususes säilikus sinna 1946.a lisatud Ella järelt pärimise tunnistus, kuid selle juurde tuleme lõpupoole tagasi. Seni aga jälgime sündmusi nende loomulikus järjekorras. Vahemärkusena sobib siin viidata ühele tänaseks „Saagas“ leiduvale 1922.a rahvaloendusega seotud Pärnu linnavalitsuse dokumendile <http://www.ra.ee/dgs/purl.php?shc=ERA.3799.1.143:2> , kus 9 aastat tagasi surnud Mihkel ikka veel ausa majaomanikuna kirjas oli ja seal väidetakse, et tema selleks ajaks Ringi tänava aadressiga majas on neli korterit ning neis ühtekokku 8 elanikku! Tundub küll väheusutav, kuid võimalik, et Mihkli lesk ja lapsed sel ajal ise oma majas ei elanudki, sest miskipärast oli ka eespool jutuks olnud lese Eva 1914.a ametniku käega kirjutatud avalduses tema elukohaks märgitud hoopis Brakmanni tn.20 !? Igal juhul paistab Eesti Wabariigi aastail ja hiljemgi majas kortelisi olnud ja üks taolistest võõrastest üürilistest lõpuks maja päriski, kuid sinnani kulub veel pisut aega...

Siinkohal jääb dokumentaalselt tõendamata, millal ja mis asjaoludel Mihkli noorem tütar Emmi (kasutame siin samuti vaid tema keskmist nime) Kanadasse jõudis, kuid 1941. aastaks on ta seal; abielus ühe Saaremaa juurtega omast 13 aastat vanema Juhan Hanseniga (1882 – 1962) ning 30. märtsil, 1941.a sündis neil seal tütar, kes ilmselt vanaema järgi Evaks ristiti. Vanal Eval oli Pärnus jäänud veel pool aastat elada (ta suri sama aasta 12. septembril), aga Emmi paistab olnud depressiivsete kalduvustega (võib-olla isasse?) ja olla endalt vähem kui kuu peale sünnitust (26.04.1941) elu võtnud! *Siin võiks kohe lisada, et nüüdseks surnud noor*

Eva jõudis Kanadas täisikka ja tema 1965.a sündinud poeg Peter Anson valmistub parajasti (2011.a juulis-augusgtis) esmakordselt oma emapoolsete esivanemate kodumaad külastama. Suuresti temale on ka käesolev kirjatükk pühendatud!

Vähe usutav, et 2. Maailmasõja keerulistel aegadel Eesti ja Kanada vahel erilist infovahetust sai olla ja peale ema surma üsna üksi Pärnu jäänud Ella Rehepapp vaevalt oma noorema õe Emmi käekäigust Kanadas midagi teadis. Vaid paar päeva enne oma 60. sünnipäeva jõudis 1946.a märtsis kätte ka tema tund – surmatunnistuse järgi suri ta kopsu laienemise ja südame nõrkuse tagajärjel. Küllap tema üürnikud ta matsid, sest selleks ajaks ei olnud vist Tenmannidest Nedremal ka enam kedagi alles (Eva vennal Ansul surid seal viis poega kõik ilma järglasteta – noorim neist, 1899.a sündinud Ado viimasena 1921. aastal!).

Kui Kanadaga side sel ajal puudus, siis Muhusse paistab teade Punni Mihkli vanatüdrukust tütre surmast siiski jõudnud. Nimelt on teada, et Mihkli ühe vanema venna – Võrka'a Jaagu pojapoeg Ranna Vassel Rehepapp ja õe Riste selleks ajaks Koguvast Nurme Ehale jõudnud järglane Arnold Noor on sel ajal käinud Pärnus võimalikku pärimisasja uurimas. Saanud aga kuulda, et üks otsesem pärija hoopis Kanadasse kadunud, olla Vassel ja Arno kibekähku pärimise-mõttest loobunud, sest sel ajal oli sugulane välismaal nii tõsine asi, et see kuitahes ahvatleva pärandi võimaluse sundis otsekohe maha vaikima ☺

Ilmselt ei jõudnud Ranna Vasseli ja Eha Arno huvi Pärnu notariaalkontorinigi – igal juhul ei ole neist jälgi varem nimetatud n.ö. Ella pärimisasjas **EAA.P-440.4.57**, mis endast 14-lehelist säilikut kujutab. See algab Ella üürniku ja tema enda väitel ka ülalpeetava Maria Jüri t. Ratase avaldusega, mis on selleks küllalt kõnekas, et see järgmisel lehel originaalkujul esitada. Edasi järgnevad Eva ja Ella korduvatena välja antud surmatunnistuste ning Ella perekonna-seisu tunnistuse eksemplarid ning rida tõendeid:

- Tõend selle kohta, et Ringi 54 hooned kuuluvad Eva, Marie ja Ella Rehepapp'idele
- Tõend, et maja koos kõrvalhoonetega on hinnatud 9450 rublale
- Majavalitsuse tõend selles, et tegemist ei ole natsionaliseeritud majaga
- Majavalitseja tõend selle kohta, et Maria Ratase oli Ella ülalpeetav.

Tüüpilisele nõukogulikule asjaajamisele viitab säilikus kirjavahetus Vabariikliku perekonnaseisu-aktide keskarhiiviga, kust algul on saadetud vigane teatis Ella perekonnaseisu kohta. Säilikusse on lülitatud küll ühe ja teise poole kirjavahetuse kaaskirjad (lehed 9...11), kuid milline võis välja näha esialgne (vigaseks tunnistatud) dokument, oleks üsna huvitav teada, kui lähemalt vaadata säilikusse viimasena lisatud (väidetavalt õiget) Ella perekonnaseisu-teatist! Nimelt on Ella isa Mihkel selle järgi Tamsalus sündinud – nii sai toonane arhiivi-ametnik aru Muhu kihelkonna Tamse mõisas (s.k. *Tamsal*) sündinud Mihkli sünnikandest!

Põhiprobleem kogu asja juures on siiski selles, et tervest säilikust ei selgu sugugi, nagu oleks midagi suudetud kindlaks teha Kanadas surnud pärandvara kolmanda kaasomaniku Emmi kohta. Pärimisõiguse tunnistus (säiliku dokument 12) on notari kohusetäitja Ella Kosenkranuse poolt Maria Ratasele välja antud siiski Eva ja Ella kolmandikkude kohta, kuid Emmi kolmandik jääb nagu „õhku rippuma“! Riiki huvitas üksnes see, et pärija 315 rubla riigilõivu ära maksaks (sellekohane kviitung kujutab säiliku 13. dokumenti). Muide, sellesama tunnistuse üks eksemplar on „igaks juhuks“ lisatud ka eelnevas juba mainitud Mihkli säilikule EAA.4614.2.1292 – ju siis mingid ametnikud kuskil arvasid, et „topelt ei kärise“ ja „mis kinni ei jää, saab kinni löödud“!

Olemata küll asjatundja õiguslastes küsimustes võiks siin märkida, et seda laadi „tooreid“ pärimisasjade näiteid võib nõukogude ajast ilmselt ohtralt leida – eriti kui üks või mõni protsessis osaleja millalgi oli välismaale sattunud. Alles nõukogude aja lõpupoole hakati taolisi asju nn. Injurkolleegiumi kaudu ajama.

Nüüd aga oleks vist aeg tutvuda Maria Ratase taotlusega Punni Mihkli pere varale:

Färnu Riikliku Notariaalkontorile

Marta Jüri I. Ratas'e, elukoht
Färnus, Ringi I. 54

Avaldus.

18. märtsil 1946. a. suri Färnus, tema alalise
elukohas Õlla Mihkli I. Rehepapp. Tema jäi
järele pärandina Färnus, Ringi I. 54 asu-
maja ühes kõvalhoonega, mis suqune on reimis-
tahud võrdsetes osades Õlla Rehepapp'i, tema
e. Marie ja ema Õva Rehepapp'i nimelise Õva
Õva Rehepapp on surinud ja Marie Rehepapp on
Ameerikas, ning tema jäi puuduvad juba kauemat
aega teated. Kuulduse järele olevat ka tema
surinud. Õlla Rehepapp suri vallalisena ja tema
muid seaduslike pärijate e. e. kui mina, Maria
Jüri I. Ratas, kes oli tema ülalpidamisel ühe
aasta enne tema surma, mille täenduseks esitan
majavalitsuse poolt 27. aug. 1946. a. antud täendi.

olen minule, kui surin Õlla Mihkli I.
Rehepapp'i ainukesel seaduslikul pärijal
välja anda pärimisõiguse tunnistus, et nimetatud
vara peale olen juba ka asunud etnimetatud
vara valdama.

Färnus, 28. aug. 1946. e. M. Ratas

ja talle välja antud sellekohase pärimisõiguse tunnistusega:

Araxini

14

12

T U N N I S T U S

seadusjärgese pärisise õiguse kohta.

1946.aasta novembrikuu "2" päeval mina, Pärnu Riikliku Notariaalkontori notari ajutine kohusetäitja Ella Kosenkranius tõendan, et 12.septembril 1941.a.surnud Eva Rehhepapp'i kogu vara pärijaks on tema tütre 18.märtsil 1946.a.surnud Ella Mihkli tr.Rehepapp'i pärijana, viimase ülalpeetav tõevõimatu kod.Maria Juri t.Ratas, kes on ühtlasi sur.Ella Mihkli tr.Rehepapp'i kogu vara pärija.

Notariaalkontori poolt on arvesse võetud pärija poolt üles antud järgmine pärandvara: Pärnus, Ringi tn.nr.54.asuvas elamus ja kõrvalhoonetes Eva Rehhepapp'ile kuuluv üks kolmandik (1/3) mõtt.osa ja Ella Rehhepapp'ile kuuluv üks kolmandik (1/3)mõtt.osa.

Riigilõiv Rbl.315.-(kolmsada viieteist rubla) on sisse makstud Riigipanga Pärnu osakonda 2.novembril 1946.a.kviitungi vastu.

Reg.Nr. 1946

Rat.
Notari aj.kt.

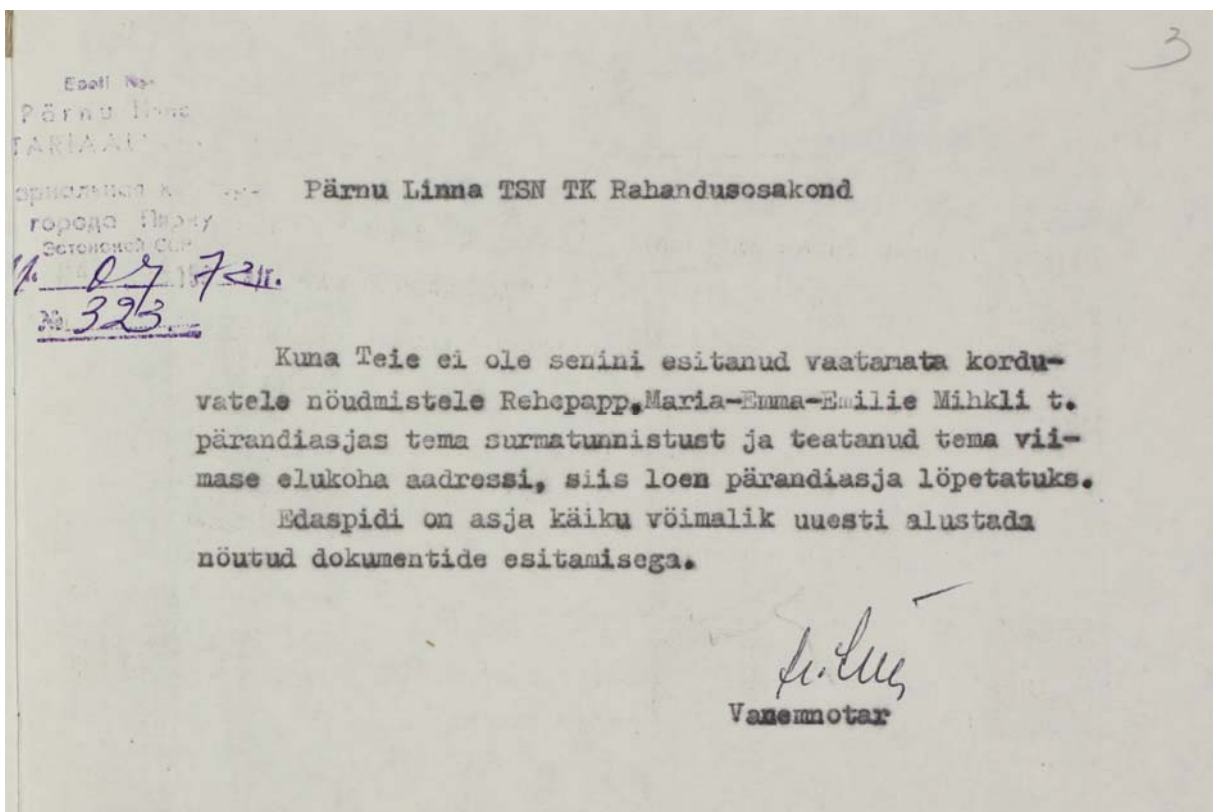
algkirjale vastav:

E. Kosenkranius
Notari ajut.

Nii sattuski Punni Mihkli 950 hõberubla eest soetatud kinnisvara lõpuks võõraste inimeste valdusesse. Mis tema kogutud kapitalist sai ehk teisisõnu kui palju ta naine ja lapsed sellest oma elu jooksul jõudsid „hakkama panna“, selle kohta on siin üsna raske midagi arvata. Võib vaid öelda, et 20.s algul oleks Mihkel oma kogutud kapitali eest Muhus mitu talukohta võinud soetada, kuid selleks ajaks, kuhu me nüüd peatselt oma jutuga jõuame, oleks needki mõne kolhoosi ühisvara olnud ja kogu asjast ehk vaid „paksu pahandust“ sündinud!

Lõpuks tuleb siiski rõhutada, et ka nõukogulik õigussüsteem ei saanud Kanadas surnud Marie Emmi Evelinel olnud pärimisõigust täiesti ignoreerida. Nimelt on Pärnu notariaalkontorist nüüdseks Tartu jõudnud ka Emmi „pärimistoimik“ **EAA.P-440.2.5571**, mis küll vaid kolme lühikest kirja sisaldab. Esimene neist on Pärnu notariaalkontorile 29. veebruaril, 1972. aastal läkitatud linna TSN Täitevkomitee Rahandusosakonna üsna käskivas toonis kiri, mis teatab, et Ringi 54 kinnistu ühel kolmandikul puudub pärija. Tsiteerime: „Maja mõttelise osa omanik Rehepapp, Maria-Emma-Emilie Mihkli t. on surnud, mille tõttu palume meile välja anda pärimisõiguste tunnistus“. Paneme tähele, et toonasel linnavõimul ei tulnud mõttesegi notarile midagi tõendama hakata, rääkimata sellest, et endise omaniku kohta sisuliselt valed andmed esitati. Siiski on vanemnotar paari päeva pärast (02.03.1972) üsna krapsakalt vastanud: „Palun notariaalkontorile täiendavalt teatada, kus oli Rehepapp, Maria-Emma-Emilie Mihkli t. viimane alaline elukoht ja esitada tema surmatunnistus.“ Et sellele nähtavasi vaikus järgnes, on vanemnotar sama aasta juulis saatnud linna rahandusosakonnale järgmise kirja:

ja toimiku sulgenud! Nüüd võib Peter Ansonil võimalus olla see uuesti avada, kui ta peaks vaevuma asjaga tegelema.

Märgime vaid, et tänaseks Punni Mihkli maja asemel tekkinud hotell Pärnus olla soostunud Peter Ansonit tasuta majutama ja võõrustama ja ju nad siis teavad, mida nad kellele oma olemasolu eest võlgnevad! Me võime sellega Mihkli järelt pärimise loo lõpetada ja tema hingel rahulikult puhata lasta kui veel lubatud „kuptšaja krepost“i vabatõlke saame esitatud.

2011.a Jaanipäeval

Ülo Rehepapp

papp@neti.ee

„Kuptšaja krepost“
(vabatõlge)

Päriliku aukodaniku Friedrich Anton Adolfi p. Konze ja Muhu Suurevalla kogukonna liikme, Saaremaa kreisi Muhu koguduse tagavara-*bombardir*'i Mihkel Jaani p. Rehepapi vahel sõlmiti tehing alljärgnevatel tingimustel:

§ 1

F.-A. A. Konze müüb ja annab M. J. Rehepapi üle krundi numbri 7a all, mis eraldatud temale, Konzele, tähtajatult kuuluvast eeslinna III kvartalis kinnistusnumbri 903 all ja linnaplaanil numbrit 7 kandvast obrokimaa tükist 200 ruutsülla suuruses ja neis piirides, mis näidatud maamõõtja K. Rusi 1896.a koostatud kaardil, koos krundil asuva ja Konzele kuuluva ühe ühekorruselise puust elumajaga ja kõigi nende õigustega, mis senisele omanikule on kuulunud käesoleva ajani ostusumma 950 rubla hõbedas eest, millise raha ostja on täielikult maksnud ja millise saamist müüja kinnitab käesoleva allkirjastamisega ilma selleks eraldi allkirja väljastamata.

§ 2

Müüja annab ostjale tehingu teostamisega üle nimetatud kinnisasja koos dokumentide, kaartide ja kviitungitega, mis seni krundi puudutasid, kusjuures ostja kannab krundi vastuvõtmisest alates kõik sellega seotud maksud ja kohustused. Iseäranis on ostja kohustatud igaaastaselt maksma linnakassasse ettenähtud tähtaegadel Pärnu linnale kui maaomanikule maamaksu suuruses 2 kopikat ruutsülla eest – s.o. kokku 4 rubla aastas.

§ 3

Müüja on kohustatud taotlema müüdava krundi vabastamist hüpoteegi-vastutusest krundi põhiosal lasuvate võlgade eest ja kohustatud ostjat hoidma kõigist seadustest tulenevatest kahju kandmise võimalustest.

§ 4

Ostja on kohustatud oma ostetud krundi taraga (*zaborom*) piirama.

§ 5

Müüja avaldab nõusolekut ostja M. J. Rehepapi müüdava krundi suhtes tähtajatu obrokiõiguse rakendamist nagu ka krundil asuva maja suhtes omandiõiguse rakendamist.

§ 6

Ostja maksab kõik tehingu teostumisega seotud kulud ja niisamuti ka kinnistamisloivu. Käesolevat tehingut hoitakse mõlemalt poolt püha ja puutumatuna.

Pärnu linnas, ühe tuhande kaheksasaja üheksakümne kuuenda aasta mai kuu kahekümne teisel päeval.

/allkirjad/

Friedrich Anton Adolfi p. Konze

Mihkel Rehepapp

Allkirju kinnitab samal kuupäeval Pärnu notar Oskar Aleksandri p. Betnižga oma kontoris Pärnus, Rüütli tänav 3.